

Робота в УГІ – це кардинальна зміна вектору в житті та служінні

Вже рік Сергій Шевчук працює в Українському гуманітарному інституті (УГІ) на посаді проректора із соціально-виховної роботи. Він розказав про свій переїзд в УГІ, про свою сім'ю та улюблені заняття, та поділився планами на роботу та дозвілля студентів вишу.

Розкажіть трохи про себе.

Я родом зі Львова. Хоча мій батько пастор, і ми кілька разів змінювали місце проживання, але більшу частину життя я провів саме у Львові. Тут закінчив Львівський національний університет ім. І. Франка за спеціальністю «Психологія». Навчаючись на четвертому та п'ятому курсі, працював у школі практичним психологом. Після завершення навчання я не захотів більше працювати у школі. Саме тоді мені запропонували спробувати себе в духовній роботі: я погодився і мені сподобалося. Протягом десяти років я служив у різних містах, викладав психологію та філософію в одному із приватних вишів Закарпатської області. Уже рік я працюю проректором із соціально-виховної роботи в УГІ, а моя дружина, з якою ми уже восьмий рік у шлюбі, займається музичним напрямком. Виховуємо двох дітей: старшій Соломіїці 4 роки, молодшому Матвійку – 2.

З чого починається Ваш день?

Кажуть, є люди «жайворонки» і «сови». Я не з тих, хто встає о 5 чи 6 ранку, скоріше піднімаюся о 7:00. Зазвичай день починається з короткої молитви, спілкування з Богом, ранкових ідально-банних процедур. Потім поспішаю на ранкове служіння, яке проводить у будні дні о 8:00. А далі, як коли, бо у мене немає нормованого графіку. Буває по-різному.

Знаю, ви любите спорт. Якими видами спорту ви займалися?

Займався різними видами, але найбільше люблю футбол. У дитинстві довгий час батьки не хотіли віддавати мене на секцію футболу, бо бачили у цьому небезпеку. Мене віддали у музичну школу. Дуже часто траплялося так, що я кидав скрипку десь у кущі і йшов на стадіон. У Львові я займався десь два-три роки легкою атлетикою і паралельно п'ять років плаванням. Навіть маю перший дорослий розряд по плаванню. Приблизно чотири роки займався гандболом; спочатку він мені не дуже подобався, але потім полюбив. У 11 класі мені вдалося піти на секцію футболу: я займався у церковному спортивному клубі. Також грав за міні-футбольну команду Львівського університету. Зараз, поміж усього вище переліченого, люблю поїздити на велосипеді, особливо в горах, лісах. Організовував вело-походи тривалістю до 6-7 днів. Сподіваюсь, що реалізую це і у нашому навчальному закладі.

Чому ви почали працювати проректором в УГІ?

Мене запросив на цю вакансію президент нашого навчального закладу Андрій Васильович Шевчук. Спочатку я відмовився, але він дав ще місяць на роздуми. Ми із дружиною довго думали, молилися. Для нашої сім'ї це кардинальна зміна вектору в роботі та служінні. Найбільше мене зацікавила можливість працювати з молоддю. Це цікавий досвід і перспектива. Буча, місто у якому розташований виш та територія кампусу мені подобалися завжди, тому вирішити було легше. Ми довго вагалися, бо тут є плюси і мінуси, і зрештою погодилися.

Ви не жалкували, що так змінили своє життя?

Ні, я не жалкую. Як я уже казав, тут є свої плюси і мінуси. В УГІ є багато можливостей для особистого розвитку. Тут я граю зі студентами у футбол, мене навіть взяли у інститутську збірну. На території завжди відбувається якийсь рух: ми постійно щось організовуємо, проводимо. Життя б'є ключем. Поряд із студентами відчуваєш себе ще молодшим.

Якщо порівняти із пасторською роботою в громаді, робота в навчальному закладі більш інтенсивна, динамічна, виснажлива у фізичному та емоційному планах, але усе це компенсується можливістю працювати з цікавими людьми на прекрасній території, можливістю для саморозвитку, прекрасним місцем для виховання дітей: на території є садочок, школа, спортивні, музичні секції.

Ви сказали, що десь тяжче. Які складнощі виникають в роботі?

У кожній роботі є свої задачі, які потрібно виконувати. Проректор із соціально-виховної роботи дотичний до питань, пов'язаних із дисципліною та порядком в гуртожитках та на території кампусу, із усіма улюбленою суспільно-корисною працею, якою студенти займаються після пар, тому часто доводиться вирішувати конфлікти. Є робочі ситуації, які потрібно вирішувати.

Знаєте, найбільший мінус, про який жартують працівники, це те, що ти можеш відпочити тільки тоді, коли закрити очі. Тобто, коли спиш. Ось це, мабуть, найбільша проблема. Ти постійно в русі і важливо приділяти час дітям, дружині і оберігати його.

Які обов'язки ви робите із великим задоволенням?

Практично всі, окрім питань, які пов'язані із дисципліною, винесенням попереджень, покарань, штрафів. Це не приносить задоволення, але я розумію, що це один із аспектів виховного процесу. А найбільше подобається співпраця із студентами, зокрема, студентською радою, оскільки ми з ними працюємо найчастіше. Це чудові, посвячені молоді люди, які роблять дуже багато для студентства. Робота з ними дійсно приносить радість. Найцінніше – робота із студентами, це ціную і я, і моя дружина.

Як Ви відпочиваєте від роботи?

Я люблю поїхати на велосипеді десь у ліс, особливо, коли хороша погода. Я люблю природу. Там можна налаштуватися,

перезавантажитись і поспілкуватися з Богом. З дітьми ми також любимо активний відпочинок, наприклад, покататися в парку на самокатах, велосипеді. Можемо виїхати в розважальний центр на каруселі. Якщо випадає нагода, їдемо до батьків. Буває, що хочеться просто поспати до обіду у вихідний день, побути вдома, хоча це буває дуже нечасто, малі діти проти такого відпочинку їх тата.

Які плани для студентів у вас є?

Ми плануємо провести табір для першокурсників. Торік ми здійснили його вперше і хочемо продовжувати. Сподіваюсь, це стане хорошою традицією.

Також хочеться облаштувати студентський кафетерій. Частина коштів у нас вже є, але ми продовжуємо шукати спонсорів. У планах зробити різні зони: ігрову, зону кафе з гарними столиками і сидіннями, щоб можна було придбати щось смачненьке. Можливо, облаштуємо зону для перегляду фільмів. Хочемо зробити так, щоб студент міг відпочити, особливо це актуально взимку. Я вірю, що у цьому році ми вже запустимо цей проект.

Мар'яна Сидорочкіна
Джерело: ugi.edu.ua